Recensie: Bob Marley One love **

Kinepolis Antwerpen
donderdag 22 februari 2024

foto © Paramount Pictures

Recensie:
Een gezapige, ja zelfs saaie film is Bob Marley One love. Het Amerikaanse biografische muzikale drama leidt namelijk nergens toe. Géén ultieme catharsis zoals bij Boheman Rhapsody of Rocketman die je kippenvel bezorgt, hier laat je het zelfs met een zekere apathie op je af komen wanneer Bob Marley terugkeert naar Jamaica. Opvallend trouwens is dat zijn muziek wel héél fragmentarisch te horen is in de film. Of hoe we ook op dat vlak op onze honger bleven zitten.

Om kort te gaan, is het middendeel over zijn verblijf in Londen waar hij moeite heeft om inspiratie te vinden en er uiteindelijk toch 'Exodus' uitbrengt, met dank aan een soundtrack, ons veel te lang. Er gebeurt ook bitter weinig in en als er al een stuk verhaallijn boeiend is, is die voorspelbaar. Bob Marley werd namelijk in het zak gezet door zijn manager Don (Anthony Welsh) die nochtans enkele kogels voor hem opving tijdens een mislukte moordaanslag in Jamaica. Hij lichtte verschillende promotoren op voor een tour in Afrika terwijl het niet eens Bobs plan was om tijdens dat luik geld te verdienen. Het zou tot een breuk leiden tussen die twee. Maar later werden de plooien tussen de twee terug gladgestreken.
Een vredesconcert dat Bob Marley wil geven in 1976 in Jamaica verhit de gemoederen. Het land is op dat moment politiek instabiel door rivaliserende partijen die er niet voor terugdeinzen om geweld te gebruiken. Net Bob Marleys boodschap om beide partijen samen te brengen om tot een oplossing te komen, zorgt ervoor dat ie, zijn familie en medewerkers letterlijk én figuurlijk zelf onder vuur komen te liggen. Marley geeft het concert toch, toont zijn schotwonden op het einde aan het publiek en weet dan dat zijn vrouw Rita (Lashana Lynch) en de kinderen best naar de VS emigreren.
Hijzelf trekt naar Londen, mist al snel zijn vrouw en vindt maar geen inspiratie voor een nieuw album. Ondertussen wordt er een zeldzame vorm van huidkanker bij hem ontdekt wanneer de nagel van zijn teen geïnfecteerd geraakt is. In 1978 keert ie terug naar Jamaica om daar een vredesconcert te geven met de leiders van de twee rivaliserende politieke partijen die met hem op het podium staan. In de end credits (met archiefbeelden van de echte Bob Marley) komen we te weten dat ie voor zijn dood in 1981, nog optrad in Zimbabwe en dat ie zo dus ook een concert in Afrika kon afvinken van zijn wish list.
Bijzonder veel verhaal zit er dus niet in deze 108 minuten durende Bob Marley One love, laat staan dat de inhoud verrassend is. Dat in combinatie met een bijzonder traag vertelritme verklaart waarom we zo'n vijftal keer op onze klok keken. En hoewel Kingsley Ben-Adirs acteerprestatie als Bob Marley best genietbaar is, kan ie deze prent daar helaas niet mee redden.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.